

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Impostură.

(*) Ne inchipuim un moment, că cei cari inspiră „Tribuna Poporului” au frachuța de a ține următorul limbaj:

„Ne-am obosit de luptă și credem, că ar fi timpul să ne punem pe lângă Maghiari cu binișorul, ca Rutenii de pildă, să intrăm în bunele grații ale guvernului, și, renunțând la programul nostru național, să ne mulțumim cu ce vom putea obține, cu o lege electorală europeană de pildă, cu mai puțin chiar, la rigoare.”

Negreșit, că noi am combinate din răspuneri o asemenea propunere, pentru că și capul și inima ne spune, că dacă ea ar căpăta teren, ar fi cea mai umilitoare rușine și cea mai mare nenorocire ce putea să lovească poporul nostru. Și am răspunde celor obosiți:

„Vă deplângem, că v-ați moleșit și oportunitat; dar” dacă nu mai găsiți în voi puterea de a merge înainte, dați-vă în lături și lăsați pe cei încă în puteri să-și vadă de cale.”

Am avut oare de propunerea în-casă, dar” mărturisim, că am avut și oarecare stimă pentru frachuța cu care ea ar fi făcută. Căci ne-am zice: ei capitulează, — și această e trist; dar” capitulând, ei nu-și disimulează pasul, nici nu caută să seducă pe nimeni cu arguții, — și aceasta e o trăsătură frumoasă a caracterului lor.

Nu acesta e însă cazul în care ne găsim cu partizanii „direcției nouă în situația schimbată.”

Ei nu se mulțumesc a se retrage din rinduri, ci caută să atragă și pe alții după ei și să samene discordie și debandadă în puternica noastră falangă de ieri, — întocmai după-cum cei atinși de fisie, cari devin instinctiv răutăcioși, nu se mulțumesc a plăti grozavul tribut ce li-l cere bacilul lui Koch, ci caută să facă și alți contribuabili, și alte victime.

Purtarea lor, în aceste condițiuni, devine echivocă, ambiguă și, departe de a inspira stimă, ea e pur și simplu respingătoare.

Ei se retrag în realitate din luptă, rupând solidaritatea cu noi; nu se retrag însă și de pe arenă, ci rămân aci, ca să încerce omenii și lucrurile. Ei nu fac nimic, nu participă la nici o manifestație în contra dușmanului, ci numai împedecă pe cei cari ar voi să lupte, — cu toate acestea sunt „pentru acțiune.”

Ei sunt de părere, că trebuie să „îndulcim” stăpânirea, — totuși sunt cei mai intransigenți luptători.

Ei sunt gata să intre în tratative cu guvernul și să renunțe la toate poziții-

nile câștigate și la toate postulatele poporului român în schimbul unei legi electorale „europenești”, — totuși ei sunt cei mai hotărâți și mai statornici partizani ai programului din 1881... Și așa mai departe.

Întrebi: ce voieți? — și-ți răspund: „Vom pace între Români și nu resboim”. Ce cale voieți să urmați? — o cale „oablă și netedă”. Ce atitudine luați? — „atitudinea înțeleaptă și demnă a poporului român”, cu „intransigență” și... „bunăvoință”.

Hotărât lucru, oamenii acestia îți alunecă printre adjective, ca țiparii și svirlugile printre degete. Cu ei nu poți sta de vorbă, pentru că cuvintele la ei nu mai au înțelesul obișnuit.

„Pace și nu resboim” înseamnă la ei: „atențat la organizația noastră de partid, subminări, căpitanate”.

„Cale oablă și netedă”: „șovăire între antiteze, svirluire pe loc, echivoc și ambiguitate”.

„Atitudine înțeleaptă”: „neactivitate, expectativă și bunăvoință față de guvern”.

„Ea”, „atitudine demnă”: „supunere, capitulare, cap plecat, netăiat de sabie”.

Astfel, vorba și înțelegerea cu ei devine imposibilă. Impostura e vădită, cu toate-că, — după-cum zice poetul, —

Souvent l'imposture
Emprunte les dehors de la vérité pure, —

ca în cazul acesta, unde ea caută să imprumute dela curatul adevăr toate aparențele, și unde vorba dulceagă și adjectivele seducătoare pot să amețească pe cei slabi de ânger.

Cu toate acestea, câteva întrebări „oable și netede” (nu în înțelesul „Tribunei Poporului”), ori-cine e în drept să le pună numitorului domni cu „direcția nouă în situația schimbată”:

1. Sânteți pentru programul din 1881? Da, ori ba? Dacă da, mărturisiți că reu ați făcut când n-ați declinat ori-ce solidaritate cu acela dintre voi, care reducea acest program la o singură cerere „legitimă”: o lege electorală europeană și angajați-vă, că veți lăsa fără milă în ori-cine ar aduce cea mai mică stîrbire acestui program, renunțând la vre-unul din punctele sale, cum ar fi bună-ora „autonomia Transilvaniei”, sau alt punct, — dacă nu, mărturisiți, că ați venit la alte idei... „mai bune, mai înțelepte și mai demne”, pentru-că în sfîrșit se știm și noi cu cine avem onoarea.

2. Recunoașteți organizația noastră de partid? Da, ori ba? Dacă da, încetați cu bolmojala asupra acestui punct, lăsați la o parte aiurările ridicole ale căpitanatelor, intrați ori rămâneți în partid, fără gânduri ascunse, și lucrați fără intenții de șicană la ceea ce se poate face; — dacă

nu, spuneți-o lămurit și cinstit, expuneți-vă planurile noii organizații, așa cum o înțelegeți, faceți-vă aderenți la lumina zilei, — căci sânteți în dreptul vostru să o faceți, și planul dacă va fi bun, e dator să noastră să se urmărească, — și așteptați cu răbdare momentul potrivit până când poporul acela, în numele căruia necontenit vorbiți fără de nici o autoritate, se va pute din nou întruni și va pute delibera și decide asupra proiectelor noastre.

3. Sânteți pentru independenta noastră de acțiune? Da, ori ba? Dacă da, încetați cu tentativa de a ne pune politica noastră sub tutelă și de a-i muta dincolo de hotarele sale control de acțiune, căci această tactică, nenorocită e împreună cu multe neajunsuri și e jicitoare în gradul cel mai înalt pentru prestigiul nostru, al celor cari luptăm și suferim aicea, al celor cari nu ne învoim a ne transforma în instrumente oarbe în mâinile nimăruia; — dacă nu, spuneți-o și în public, așa cum o spuneți între patru ochi și așa cum reese din toate actele voastre, cum-că socotiți că e în interesul cauzei naționale române, ca partidul național din Transilvania și Ungaria să fie un simplu apendice al cutărui partid din România.

4. Sânteți pentru acțiune? Da, sau ba? Dacă da, încetați cu „îndulcirile” și cu „bună voință” și puneți umărul la ridicarea greutăților, ear” nu veți țineți la o parte, ca niște cărtitori, cari încearcă un fel de plăcere diavolească, văzând că nu se pot face acțiuni mari, cum ar fi de dorit să se facă și își zic în petto, că această situație nenorocită aduce apă la moara „noii organizații”, — căci aceasta e meschin și imoral în gradul cel mai înalt; — dacă nu, spuneți-o lămurit, spuneți că ați ajuns la convingerea că era acțiunilor a trecut, căvingerea că era odihnim, să ne reculegem, ori să culegem roadele luptelor trecute, cum ați spus-o în „Punctele de orientare”.

Într-un cuvânt, spuneți lămurit și neșovăitor ce gândiți în toate aceste chestiuni principale și fundamentale ale politicii noastre, și încetați de a fi, ca până acum, „pentru... contra” a tot ce se întâmplă, a tot ce există, a tot ce reclamă o categorică pronunțare din partea celor cari voesc să aibă o influență oarecare în opinia publică și în mulțime.

Belșugul de adjective, ori-cât de aiese, nu lămurește nimic; și după toată frazeologia goală cu „factorii importanți”, cărora avem să datorim „Lor și numai Lor”, deslegarea chestiunii noastre naționale, lumea va rămâne tot atât de nedumerită ca și mai înainte. De cel mult vre-un glumeț va găsi ocazia de a spune: „Al naibei și Russu asta Șirianul!... Goluchowsky, Hohenlohe, Bismark, Caprivi, Hanotaux, Salisbury, Gladstone și toate Capetele încoronate n'au nici un secret pentru El. El singur știe cum, când și

unde se va deslega chestiunea noastră națională, pentru-că numai el a primit direct toate confidențele relative ale „Factorilor importanți”, decisivi de toate și de soartea noastră!”

Cine gândește lămurit, spune lămurit ceea-ce gândește. Deci dacă domniul că „situația schimbată” au o concepție lămurită despre o altă luptă, despre o altă organizație, spun-o lămurit, — condiția fără de care toată lumea va fi îndreptățită să creadă că ori n'au nimic de spus, ori li rușine se-și spue cugătarea intimă, și preferă să pescuiască în apă tulbure și să se întindă, ca painginii, pânze de vorbe frumoase și de adjective sonore, cu speranța că vor reuși să prindă câteva muște, adevă cățiva naivi și cățiva „neorientați” în lațurile lor. Și o asemenea politică numai la stima oamenilor de omenie nu are drepturi.

Sibiu, 8 Aprilie n.

Românii în literatura străină.

publicațiunea germană „Die Erde und ihre Völker” (fasc. 19 anul curent), ce apare în Stuttgart, aflăm în articolul despre Ungaria următoarea caracteristică a Românilor: „Pe lângă Slavi, în privința etnică, Românii sunt cei mai periculoși dușmani ai Maghiarilor. Acest popor are majoritate absolută în 20 de municipii ale țării; deosebi în Ardeal între care 79% toate celelalte popoare ale țării. Afară de țările coroanei ungare, locuiesc Românii în Bucovina, în regatul României și în sfîrșit în Dincolo de Dunăre: în Serbia, Bulgaria și Rumelia, adevă în vechea Tracie și Macedonia. Este un popor atât de fertil (fruchtbar), încât a ocupat locul Maghiarilor, cari au scăzut în Ardeal și ținuturile învecinate ale Ungariei. Sporul Maghiarilor ardeleni dela 1770—1850 face 112.15 procente, al Românilor însă 123.12 procente, pe-când Germanii arată un spor numai de 45 procente. Românii aparțin parte religiei gr-or., parte celei gr-cat. Prin propaganda cuceritoare a femeilor lor frumoase contribuie (bewirken) Românii la desnaținarea multor Slavi, pe-când în Transilvania-Ungaria, unde au vecini pe Germani, — dar” numai aici, — dispar văzând cu ochii (zusehends) »

Afirmatiunea din urmă a scriitorului german nu e deloc întemeiată. Românii nici unde nu dispar, mulțumită „propagandei femeilor române”.

Patriarhul ecumenic. „Pol. Corr.”

aduce știrea telegrafică, primită din Constantinopol, că alegerea patriarhului ecumenic se va face în Dumineca Rosaliilor. Candidații pentru această înaltă demnitate bisericească sunt până acum episcopul din Efez, și fostul patriarh, părintele Ioachim, retras acum la mănăstirea de pe muntele Atos. Să crede că va învinge partidul acestui din urmă, ear” Poarta va confirma alegerea. Cercurile com-

petente sunt de convingerea că părintele Ioachim e azi singurul om care ar pute restabili ordinea în biserică.

Inspector suprem. M. Sa Monarchul

a numit pe comandantul corpului de armată din Graț, baronul Rheinlaender, inspector suprem peste întreaga armată austriacă. Această înaltă demnitate militară o avea mai nainte Archiducele Albrecht, după a cărui răposare postul a rămas vacant până acum.

Cuota. Comisiunea esmisă din partea

dietei maghiare pentru statorirea cotei, s'a constituit, alegându-și de president pe Szell Kalmán și de referent pe Dr. Falk Miksa. A rămas dar” întru toate cea veche, care în anul trecut zicea sus și tare că: „nu dăm nimic mai mult ca până acum, adevă 31 procent!”

Vom vedea însă cum o va suci anul acesta, și cum vor zice tot aceeași oameni b, în loc de energic a din anul trecut.

Rescriptul împăresc.

Foaia oficială din Viena publică rescriptul împăresc, prin care se respinge demisiunea cabinetului Badeni, și acesta se înscriează și pe mai departe cu conducerea afacerilor. Rescriptul are următorul cuprins:

Iubite conte Badeni!

„Mi-ai predat demisiunea cabinetului în numele regelui minister, indicând acele împrejurări, cari de astă-dată împedecă formarea unor relațiuni tari parlamentare. Eu nu primesc demisiunea aceasta, pentru-că dau importanță faptului, ca activitatea unui guvern ales de mine, să nu se împedecă în grutăți temporare, ci această activitate să fie determinată absolut numai de interesele publice ale statului.

Când dară te asigur pe d-ta și pe membrii cabinetului despre durabilitatea perfectei mele încrederi, aștept, ca ministerul se conducă și mai departe afacerile, cu zel patriotic, și se stea neclintit pe lângă acele principii, cari sînt depuse în declarațiunea-program făcută la intrarea sa în funcțiune, precum și în mesajul de tron, rostit la 29 a lunii trecute. Viena, la 4 Aprilie 1897. Francisc Iosif m. p. Badeni m. p.

Pe lângă toată încrederea coroanei, exprimată în autograful acesta, cercurile politice din Viena cred că poziția lui Badeni nu s'a întărit de loc, dar” rămânerea sa la putere e azi o absolută necesitate, întocmai cum e și în Ungaria rămânerea la putere a baronului Banffy, căci numai ei doi pot se face reînnoirea pactului vamal-comercial între țările dualiste. Au să o facă dar”, și apoi pot pleca amândoi.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Lucrătorul.

— Sonet socialist. —

Lucra de dimineată până 'n sară
Copii și nevasta se-și nutrească...
Slăbit, bolnav, azi cată să cerșească
Să-și mai susție soarta grea, amară.

O clipă neavînd să odihnească
Și istovit de-a vieții grea povară,
Azi mîne doar” pe o stradă, pe afară,
Înțepenit de foame o se-l găsească.

Și poate-atunci pe o pagină 'n ziare
Va sta de moartea lui o știre scurtă, —
Și pîn' de el rămășii 'n desperare,

De foame, frig, s'apropie de perire —
Căți n'or ceti zimbind acele șire
Punîndu-și mîinile pe plina burtă! —

Traian.

De ce nu-mi vîi...?

— Imitație. —

E luna sus, cu ea 'ntr-un drept
Stau singur și cu dor te aștept;
Privesc în jur cu ochii vîi,
Dar tu nu-mi vîi, dar tu nu-mi vîi.

Zefirul zboară printre flori,
Furînd din a lor dulci comori,
Ear” ele sinul și-l deschid,
Și vesel rid, și vesel rid...

Prin crînguri mîi de păseri sbor,
Șoptind amor în graiul lor,
Să-și cate cuibul 'n frunze ascuns,
Să doarmă dus, să doarmă dus...

Și glasul fetelor din lunci,
Nu mai rîsună 'n triluri dulci;
S'a stins viața cu al ei zor,
Tu dormi ușor, tu dormi ușor.

De cade-o frunză cît de 'necet,
Tresar, privesc, par-că te vîd,
Dar iară-mi zic cu trist suris,
E numai vis, e numai vis...

S'ascunde luna după deal,
Vîersînd prin codri al seii val
De somn și raze strevezii,
Și tu nu-mi vîi, și tu nu-mi vîi...

De-ai ști ce simt în al meu piept,
Cu cît amor și foc te aștept,
Din somnul dulce te-ai trezi,
Și mi ai veni, și mi-ai veni.

Vasile Meșter.

EDITA.

— Schiță —

Unii, poate, ti zic și altcum, eu însă țin
să-ți zic așa, pentru-că știu, că numele acesta
li are drag. Și-l are atunci, de când, ce-
tind odată amîndoi „O rugăciune” de Carmen
Sylva, simpaticea copilă din povestirea aceea
v-i se întipărise în minte și multă vreme, noi nu
vorbiam altceva, decât de suferințele Edităi.

De atunci a trecut multă vreme, și azi,
când am pus în fruntea acestor șire numele
„Edita”, aproape involuntar, 'mi-a venit în
minte asemănarea ce este între Edita din po-
vestirea aceea și între ea.

Și ea a iubit și suferit, dar... n'am să
povestesc acum de suferința aceasta, ci de o
altă pagină din viața ei.

E tînără și frumoasă și se joacă cu lumea
aceasta, ca și cum vecinic ar fi să fie trailul
ei pe pămînt. Și atunci când ține leagă gân-
dul de un chip drag, când întâlnește o pri-
vire, ce o pătrunde, atunci, toată lumea, cu

durerile și necazurile ei, pentru ea nu în-
seamnă nimic. Și e zădărnice atunci s'o faci
să se intereseze și de altceva, pentru ea numai
o ființă e în lume și aceea e el.

Odată se îndrăgise la nebunie în niște
ochi blânzi de martir, într-o față palidă și
slabă și se îndrăgise așa de tare, cît adese
ar fi dat zile din viața sa pentru o privire
din ochii iubitelui ei. Și de câte-ori n'am
surprins-o eu, privind dusă pe gânduri, prin
geamul ferestrei, doar” întâlnește măcar și în
departare silueta lui!...

Azi? — azi din toată iubirea aceea n'a
rămăș nimic. Ea a apus, în tocmai cum se
nimicește și cade câte un meteor din înălți-
mile albastre. Azi, pentru ea, el nu mai în-
seamnă nimic, cum nimic nu înseamnă alții,
când iubia, cînd pe el îl iubia. Azi, ea nu are
decît o dorință, dar” o dorință tirană și pă-
gănă, dorința de a-l și stîns și nimicit.
Pentru-ce? nici ea n'ar ști spune-o cu sigu-
ritate. Ar vrea doar” să dispară, pentru-că
nu-l mai iubeste? n'o pot spune; ar dori să-l
știe lămurit, pentru-că nu mai vîiește, ca chi-
pul lui să desțepă în inima ei vîiește, aproa-
pe stîns? nu cred!

O, prietina mea are adese-ori o fire ne-
înțeleasă și netălmicită. Și de o întrebă să-ți
explice însăși aceste pînări nepetrate, dă
respîngător din umeri și se duce.

În locul chipului palid și suferind, ea
îndrăgește azi pătimăș o figură veselă și plină
de viață, și privirea ochilor de martiri n'o mai
încălzește, și azi tremură de dulci fiori, cînd
o privește niște ochi de un foc viu și fulge-
rător.

Și azi, ca alte dați, ea privește perdută
în dulci reverii, la cărarea pe care trece el;
și azi cuprinsă de o frică dragă, pînădește să
nu-l peardă cumva, cînd va apăre de după
colțul de stradă. Și azi, ca atunci, ea e
tristă, cînd nu-l vede și o vorbă dela el,
par-că îi sună mereu în urechi zile întregi.

Nu cred, că ea nu știe tot ce o vorbit
cu el, tot ce i-a spus; nu cred, că ea nu
surde veselă, cînd își aduce aminte, cît de
bine și-a petrecut cu el, cît de fericită era,
atunci, cînd l-a întâlnit întâia-dată, și cînd
s'a convins, că el încă o are dragă.

Dar” pînă-cînd vor ține aceste toate?
Eu n'o pot spune, eu n'o pot ști! Edita iu-
bește azi pe unul, pe care de altă-dată poate
l-a urît, și mîne?... mîne... în cartea vieții
sale se va începe poate o altă pagină, pentru
inima ei cu mult mai fericită și mai dragă,
decît aceea pe care acum cearcă s'o împodo-
bească cu flori și s'o facă neuitată.

DIN BUCOVINA.

— „Gazeta Bucovinei”. —

La adresa colaboratorilor bucovineni, mai ales ai ziarelor din „Transilvania”, „Gazeta Bucovinei” scrie un articol de fond în numărul 23.

Acusa ce ne-o aduce „G. Buc.” este aceasta: „au început a se ivi între noi elemente eșite din sinul poporului, cari uitându-și simțul de pietate către strămoși și de datorie și dragoste către frații de un sânge, încearcă a se pune de-a curmezișul tuturor pașilor întreprinși de conducătorii nostri în interesul binelui comun...”

Acusa este grea dar nu e motivată. Sînt puțini la număr trădătorii neamului nostru în Bucovina. Ei cunoaștem toți, și știm că nici unul din ei nu ar cuteza să prindă condeiul în mână în chestiunile noastre naționale. Aceia însă, la a căror adresă scrie „Gaz. Buc.”, tocmai din simț de datorie și de dragoste către poporul nostru din Bucovina nu se pot stăpîni, de a nu discuta în public relele și greșelile, cari le pot observa, nu cu alt scop, decât ca afacerile noastre naționale să nu pătimească vre-un rău — căci destule au pătimit. Dacă „Gaz. Buc.” deneagă acest drept colaboratorilor bucovineni ai foilor transilvane, atunci ea nu este destul de națională și destul de loială. Sau poate nu-i place, că se discută în public unele lucruri, pe cari ea le retace cu drag? În discutarea treburilor publice fiecărui membru al partidului național trebuie să i-se concedie libertate deplină.

Nu e exactă afirmarea, că membrii ai partidului național se pun de-a curmezișul tuturor pașilor întreprinși de conducătorii nostri în interesul comun. Contrariați sînt numai pașii răi, nu însă și cei buni. Sigur, că ce e rău și ce este bine, depinde de interpretarea individuală, ear' interpretarea trebuie să se facă pe calea publicității.

Spre finea articolului „Gaz. Buc.” ne lămurește asupra isorului, care i-a dat naștere. Ea vorbește cu cea mai mare dragoste de boerimea noastră; îi enumeră meritele și stigmatizează ori-ce contrariere a ei aproape de trădare națională. Noi nu sîntem pe deplin de acord. Nu boerimea întreagă are merite neperitoare, ci unii membrii ai ei, cu cari alături însă știm, că au stat bărbați eșii din opincă. Apoi, dacă „Gaz. Buc.” apelează la cunoștințele noastre istorice, și noi o rugăm să cetească protocoalele stenografice ale dietei și parlamentului din 1848 și va vedea, ce dușmănie era pe atunci între țărînimă oprămată economic și proprietarii mari. Sutele de petițiuni vorbesc o limbă istorică și destul de elocuentă. Pe de altă parte este adevărat, că și atunci ca și acum, în fruntea noastră a stat și stau mai mulți membrii ai nobilimei, parte pentru meritele lor naționale, parte puși în frunte de împrejurările noastre. La conducere ar trebui să stee însă numai bărbați deplin devotați cauzelor naționale, cu inimă largă, cu curagiu în suflet și cu spirit întreprinzător. Aceasta până la un grad oarecare lipsește unei părți a conducătorilor actuali și nu este bine că lipsește, așa zicem noi. E părere individuală, pentru care „Gaz. Buc.” n'are să se supere.

Așa ni se pare, că „Gaz. Buc.” ar pretinde pentru conducătorii noștri încrederea nelimitată și necontrolată. Așa a fost în trecut. Conducători puțini la număr diregeau afacerile, nu constatau dorințele poporului, ci se credeau infailibili în toate ce le făceau. Și oare a fost bine astfel?

Noi zicem că nu!

Va concede poate și „Gaz. Buc.”, că multe nu s'au făcut la timp, că multe greșeli sînt de reparat, și că mult lucru ne așteaptă. Nu se va face nici când aceea ce trebuie făcut, dacă unicul organ pentru discuțiunea publică din Bucovina, „Gaz. Buc.”, se va sfii și pe viitor a discuta unele lucruri, cari ar pute fi incomode unuia sau altuia dintre conducătorii noștri.

„Gaz. Buc.” vorbește din punctul de vedere al unei părți din inteligența noastră și nu din punctul de vedere suprem național. Noi am cere ca ea să servească și să reprezinte întreg partidul nostru național, ear' nu fracțiuni, pe cari nu le putem recunoaște.

Noi nu recunoaștem în partidul nostru clase de oameni și fracțiuni după stări. Partidul nostru trebuie să fie compact, pentru-ca toți Românii de o potrivă și în toate privințele să-și poată da ajutor sincer și fidel.

Spre scopul acesta organizarea noastră politică de acum este insuficientă, fiindcă ea nu cuprinde pe toți Românii și permite organizări independente de partidul național, cum este d. e. clubul proprietarilor mari, care urmărește interese de castă și nu pe cele curate naționale. Aceasta e în contradicție cu ideea solidarității naționale.

O organizație nouă pretindem dar, căci ea se impune.

Pretindem dela conducătorii noștri aprofundarea programului național pe terenul eco-

nomie și neîntârziata realizare a acestui punct din program.

Nu putem concede, ca reprezentanții noștri parlamentari să se sustragă controlului și să evite, ca până acum, darea de seamă periodică asupra activității lor politice. Asemenea și celelalte persoane de încredere ale partidului național, trebuie să informeze corect și deplin națiunea asupra tuturor chestiunilor politice-naționale. Politica după culise are să rămână exclusă.

Ziarului partidului național trebuie să i-se deie independență; el să concentreze toate părerile membrilor partidului, și să nu mai fie expresiunea opiniunii unilaterale numai a unei fracțiuni și a supușilor acesteia.

S'au publicat multe în foile din Transilvania, mai mult sau mai puțin juste. Dacă cele publicate nu concordă cu vederile „Gaz. Buc.” ea era datoră a le combate în materie punct de punct; discuția publică ar fi scos la iveală adevărul și ar fi adus servicii bune. A condamna însă fără argumente este un lucru nelolial.

Dacă „Gaz. Buc.” se spărie de desbinări, e semn că nu cunoaște bine situația; a văzut doar tocmai la alegerile ultime solidaritatea Românilor manifestată destul de frumos. Va concede însă, că multe sînt de îndreptat și prin tăcere lucrurile nu se îndreaptă.

Dacă ea prea multe retace, cum am zis, din sfeală, ca să nu devină incomodă uneia sau alteia dintre persoanele fruntașe, recunoască-și greșeala, zică „pater peccavi” și servească în viitor nealterată interesele întregii națiuni. Până nu va face aceasta, o rugăm să mai lase din ifosul ei înalt și să ne concedie dreptul de a critica cel puțin!

Un Român din Bucovina.

Răscala din Creta.

D'ale zilei critice de 6 Aprilie.

Dăm încă câteva amănunte despre silințele puterilor ce i-le dădeau pentru a împede ori-ce eveniment periculos ori chiar și numai îngrijitor, cu care Grecii amenințau Europa pe ziua de 6 Aprilie.

Întău și întău organul ministrului afacerilor străine din Rusia, *Journal de St. Pétersbourg*, publicase la 4 c. un articol neobișnuit de aspru contra ori-cui ar turbura pacea. Ziarul numit nu admitea, că Grecia să poată comite nebunia de a declara războiul Turciei. Zicea următoarele:

„Dar! dacă ar face-o, Grecia ar fi fără îndoaială agresora și ar fi răspunzătoare de declarația de război aruncată în fața Europei, care își dă toate silințele pentru menținerea păcii.

„Ar fi timp pentru guvernul elen de a renunța la iluziile sale, care n'ar pute fi urmate decât de decepțiuni dureroase. Dacă Grecia precipită războiul, ea n'ar pute să se bazeze pe sprijinul nici unei puteri; ori-care ar fi rezultatul luptei provocată de Grecia, nici-odată puterile mari nu vor admite, ca agresorul să tragă nici cel mai mic profit.

„Concertul unanim al puterilor rămâne neștrămutat și oferă garanția cea mai sigură pentru triumful final al principiilor de ordine, de drept și de echitate și cea mai bună garanție pentru menținerea păcii generale.”

Al doilea băș pus la roatele carului național grecesc în ziua aceea era discursul ținut la 4 Aprilie, de către secretarul de stat la externe englez, *Curson*, în orașul Southampton, în care zise între altele:

„Nu se poate permite Greciei de a lua o parte a teritoriului otoman fără consimțământul puterilor. Mai întău trebuie să se creeze o nouă autoritate guvernamentală și să se pacifice Creta. Noul guvernator va fi creștin și numit de puterile mari. Grecia nu ar pute comite o crimă mai mare decât atacând pe Turcia. Este de datoria Englezei de a rămâne în concertul european, care formează cel mai mare progres al dreptului public și al moralei acestui secol.”

O depeșă „Havas” din Atena, cu data de 5 c. spunea:

„Din partea turcească s'a dat în vedere zilei de mâine asemenea poruncă, ca aceia a prințului moștenitor grec, în care comandantii singularelor stațiuni (militare în Macedonia. R. „Trib.”), sînt făcuți responsabili pentru ori-ce incident.

„Din partea guvernului grecesc s'a interzis trupelor de pe granița turcească a puga din tunuri pe distanțe mari în onoarea zilei memorabile de mâine, pentru a evita ori-ce incident fatal.”

Din Constantinopol o depeșă cu data de 6 c. ne spunea:

„Ambasadorii au înmănat azi Porții o notă verbală, în care se spune, că puterile în fața pericolului isorvit din poziția ce o au trupele turcești și grecești, una contra alteia pe

graniță, datele sînt să atragă atenția Porții cu scop de a menține pacea, că atacatorul va trebui să poarte întreagă răspunderea pentru turburarea păcii. Ori-care ar fi rezultatul unui atac, puterile nu vor permite, ca atacatorul să tragă nici un fel de folos din el.”

O notă anologă a fost înaintată și în Atena.

Ministrul de externe la luarea în primire a notei i-a exprimat speranța, că ea va avea efect în Atena.

Din Atena cu aceeași dată se vestește prin „Agenția Havas”:

„Ambasadorii puterilor au înmănat ministrului de externe, *Skusas*, fiecare câte o notă, identică, în care Grecia e făcută răspunzătoare pentru ori-ce conflict ce s'ar naște dintr-o procedură atăcătoare; și că puterile nu vor permite, ca atacatorul să tragă nici un fel de folos dintr-o eventuală încăierare.”

În Atena însuși „ziua critică” decurse în mod demn, cu manifestăriune cât se poate de sgomotoasă, mulțimea strigînd mereu: Trăiască războiul! Trăiască Creta! Trăiască Regele! S'a ținut un mare meeting, unde s'a protestat contra acțiunii puterilor și s'a manifestat în favorul acțiunii Greciei. Altfel însă nu s'a întemplat nici un incident neplăcut; din mijlocul mulțimei, — telegrafează „Havas” — se auziau ici-colo pușcături, astfel că trupele au curățit piața. „Deși orașul oferă o priveliște ceva neobișnuită, sfinște depeșă, — totuși domnește liniștea perfectă.”

Și la urma urmelelor oficiosul din Constantinopol anunță scurt și laconic:

„Stirile de azi dela graniță sînt pe deplin liniștitoare.”

Ziua critică așa dar n'a îndeplinit așteptările sau temerile unora sau altora.

Parlamentul austriac.

Sedinta din 6 Aprilie n. 1897.

Sedinta de Marți a parlamentului austriac s'a ocupat cu constituirea.

S'au verificat mandatele neatacate prin protest, ear' după aceea s'a pures la alegerea prezidentului.

S'au dat în total 372 voturi dintre cari au căzut pe Dr *Kathrein* 258, ear' pe contele Attems 114. Să declară deci de ales president al Reichsrathului austriac Dr *Kathrein*, deputat aparținător la partidul popular catolic.

Rezultatul alegerii s'a primit cu bucurie și cu mare entuziasm.

Prezidentul *ad hoc*, *Proszkowsky*, predă imediat scaunul prezidial, pe care Dr *Kathrein* ocupându-l, mulțumește colegilor pentru încrederea de care l-au învrednicit, și promise că și va împlini datoria cu cea mai mare imparțialitate și respectând perfectă libertate a cuvîntului.

Viceprezidenți să aleg: *Abrahamovitz*, (din clubul Polonilor) și Dr *Kramars* (din partea Cehilor tineri).

Se mai aleg 12 notari.

Se alege o comisiune de 18 pentru examinarea afacerii deputatului *Srajer*, și se decide alegerea unei comisiuni de 48 pentru compunerea adresei-răspuns la mesajul de tron.

Să fac mai multe propuneri de urgență și interpelări, între cari se află și interpelarea deputatului *Wolf* și consoții, referitoare la trimiterea trupelor austro-ungare la Creta fără consimțământul parlamentelor.

Sedinta proximă, care s'a ținut Mercuri, avea să aleagă comisiunea pentru „cuota” și pentru „adresa”.

Majoritatea parlamentară a cabinetului *Baden* va fi compusă din următoarele partide: clubul Polon (59) Cehii (62) Românii (5) centrul (6) marii proprietari conservatori (19) partidul popular catolic (35) partidul creștin-național al Slavilor (35) Sârbii (2) la olaltă (223) adică: cu zece mai mult decât face majoritatea absolută a Reichsrathului.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 69) vorbind despre demisionarea cabinetului *Badeni* și despre rezolvarea crizei ministeriale din Austria zice că ea cuprinde:

„un moment de mare însemnătate, și aceasta privește învoala guvernului cu Cehii tineri și consecențele ce le poate avea pentru viitoarea dezvoltare a lucrurilor înăuntrul Austriei, precum și pentru raporturile acesteia cu Ungaria.”

Dreptatea (nr. 68) publică în traducere articolul „O du mein Oesterreich” apărut în „Deutsches Volksblatt”.

Chestiuni bisericesti.

Din diecesa Orăzii-mari.

— *Reflecțiuni la broșura „Chestiuni bisericesti” de un preot român gr.-cat.* (Urmare).

6. Gimnasiul superior de Beiuș.

Înainte de ce i-mi-ăș face reflecțiunile referitoare la trebile de prin Beiuș, nu pot să îmi ascund surprinderea de laudabilul zel al colegului meu. Dînsul, uitându-și de necăzurile sale și ale consoțiilor sei, lăsînd păsările noastre la o parte, sare în apărarea intereselor materiale ale gimnasiului, ca și-cum marele patron al gimnasiului — de când din darul lui Dumnezeu avem onoare a-l numi și adevăratul părinte al nostru — ca și-cum patronul, n'ar fi sacrificat mai toată activitatea sa neobosită gimnasiului și Beiușului, ridicînd pentru înfrumusețarea acestui din urmă mările palastre ale muselor?!

Nici vorbă! frumos lucru a pleda pe lângă o cauză cu o vervă așa laudabilă precum o face asta dl coleg; frumos, mai ales atunci, când omul e desinteresat în cauza susținută de dînsul.

Una nu știu însă, adecă aceea, că ce vor zice domnii profesori — mai ales cei tineri după-cum îi cunosc eu pe unii dintre domniile lor — ce vor zice când noi poate ca și laici ne încurcăm în niște trebururi, de cari un profesor s'ar pute ocupa mai cu temeiul? Că și eu urmez pe domnul autor pe astă cale, o fac pentru-că așa i-mi-se pare, că a făcut din lucru chestie de discuțiune, comparînd venitele parohiale din cele mai debile parohii, cu venitele profesoriale. Așa am priceput, că comparația domniile-sale a reușit în detrimentul acestor din urmă. Să vedem!

Așa se vede, că dl coleg cunoaște bineșor trebile de prin Beiuș, asta o știu și de acolo, că domnia-sa știe și ceea împregiurare, că traiul nici nu e așa scump acolo!

Cu atât mai bine! Eu așa știu, că un profesor aprobat dela gimnasiul superior din Beiuș se bucură de o leafă anuală de: 1000 fl. v. a. plus cîvinvenalele. Plata i-o capetă în rate lunare; unii dintre domnii profesori se mai bucură — nu fie imputat — de câte un beneficiu parohial, care cât de slab, după calculul colegului meu face 890 fl. v. a., ceea-ce deși nu e mult totuși face ceva. Din munificența patronului se capetă cîteva stăngini de lemne, mai pentru orele de gimnastică, pentru conducerea corurilor, vocal și instrumental, pentru funcțiuni la internatul pavilion, pentru propuneri la școala de fete, mai taxe pentru examenele private, mai testimonii; ear' pentru cei necăsațorii, o ocasiune foarte bine venită este, că pentru bani puțini poate lua — precum se și ia — cost cîinst în internatul băieților, la masa superiorilor internatului. Profesorul cu familie mai are ocaziune a-și recruta din suma frumoasă de 350 a tinerimei — cîteva victuianți pe ales și apoi: „de nu cură, picură”.

Acestea toate numai pentru aceea le-am zis, ca să arăt, pentru-ce nu vîd eu basată teama colegului meu cu ciuha, că unii dintre domnii profesori, doar' ar vrea să imiteze pe colegii domnilor din Blaj, trecuți deunăzi la gim. de stat.

Cred, — din cele mai sus înșirate, — a nu exagera de loc când zic, că salariul profesoral se urcă bineșor peste o mie.

Abstrăgînd dela izvoarele de venit mai sus amintite, spre onoare fie zis, un număr bunice al domnilor profesori cari locuiesc în casele proprii, mai au ocaziune a ține studenți în cost. De cumva va ține anual numai trei victuianți cu 25—30 fl. la lună, pe 10 luni și asta face 750—900 fl. Scotind și numai suma aceasta la plata fundamentală, eată că avem suma de 1750—1900 fl. Acolo, unde are omul ocaziune a încasa la an 2000 fl. și mai bine, acolo, unde are la îndemînă medic, farmacie, casină, comoditățile necesare, acolo, unde „traiul este ieftin”, pe lângă o împărțire bună, eu așa cred, că dacă nici nu se pot pune de o parte bani albi pentru zile negre, omul poate cel puțin evita ca să nu facă datorii și asta-i ceva!

Luînd de basă chiar numai și o mie fl. — scotind că banii gata nu sînt supuși acelei fluctuațiuni, la care este expus prețul bucatelor și al articolelor de economie, — asta nu-i de lăpădat!

E drept, că o mie fl. nu e așa mult, dar' cu o crucețică se cade, totuși omul poate trăi. Avîndu-și școalele necesare în loc, are ocaziune de a-și pute crește familia în mod cîinst, fără alte spese mai mari, decât cele ale întreținerii casei întregi.

După eroii zilei n'avem să ne orientăm, pentru-că un preot cîinst nu poate fi capace de uelțirile și apucăturile seculului seu.

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiu, 8 Aprilie n. 1897

Pentru sinoad. Deputați pentru sinodul eparchial s'au ales în cercul XX. Făgăraș: Dr. Ioan Șanheha, cu 4004 voturi și Ioan Turcu, cu 2802 voturi. George Borzea a avut 2567 voturi.

Hymen. D-soara *Cornelia Drăgălina* din Caransebeș și dl *Ioan Popovici* din Valea-pai, încredințați.

Obiceiu bun. Din comuna Cut ni-se scrie, că învțătorul de acolo, dl *Giurgiu*, a introdus la botezuri un obicei foarte bun. Se colectează între oaspeți pentru noul cetățean. Suma se depune la casa de păstrare. Părintele băiatului se obligă a adăuga la sumă 5 fl. anual, până-ce nou născutul va ajunge vîrsta de 20 ani. — Dorim, ca frumosul obicei să devină cât mai răspîndit și cât mai bine observat la poporul nostru!

Necrolog. *Georgiu Șandor*, proprietar în Murăș-Cușediu, membru fondator al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, — nu mai este între cei vii. După un morb repentin și greu, crud, nemilios moarte, Marți, în 22 Martie, (6 Aprilie, 1897) la 4 ore a. m. l-a răpit din mijlocul alor sei, în etate de 34 ani și de 6 ani a fericitei sale căsătorii. Cu inima frîntă de durere o aducem aceasta la cunoștința conșăgenilor, amicilor și cunoscuților. Beghinul sîșesc, 25 Martie (6 Aprilie) 1897. Familia jalnică: Soția: *Mărioara Șandor*, n. Grozav. Fiica: *Hortensia Veturia*. Surori: *Maria Șagău*, *Rafila Monda*, *Cumnate* și cumnăți: *Galaction Șagău*, protopresbiter. Dr. *Andrei Monda*, medic. *Vasiliu Grozav*, *Livia Novotny*.

Faptă frumoasă. Sîntem rugați a publica următoarele: Domnul *Ioan Săntu*, șef al vămii din Iași, originar din Tîmpăhaza de lângă Aiud, a remis la mările Ilustrității Sale domnului Episcop al Lugosului Dr *Demetriu Radu* suma de 1000 lei în aur în scop de a contribui la ridicarea unei biserici în parohia *Tîmpăhaza Ufaldu*, din care își trage originea și Ilustritatea Sa domnul Episcop *Radu*. Fapta aceasta a d-lui *Săntu*, care-i va primi răsplata cerească, sigur va atrage mulți urmași și va face, ca dorința Ilustrității Sale de a vedea în parohia sa natală alături cu școala frumoasă gr.-cat. și o biserică vrednică, să fie cât mai curînd realizată.

Spre știință. Sub acest titlu cetim în „*Trib. Poporului*”: Ni-se scrie, că cei dela „organul autorizat” din Sibiu au publicat „desvîlirile” a doua-oră fără autorizațiunea d-lui A. C. Popoviciu, care condamnă ori-ce tendență de a produce certuri și e doritor ca între Români să domnească pace și frăție”. — Sîntem în drept a cere „*Trib. Poporului*”, să dedească aceea-ce i-se scrie, ear' până atunci rămîne că — neadever i-se scrie.

Pentru maghiarisare. Ministrul de culte și instrucție publică, *Wlassics*, a acordat pe seama bibliotecilor populare și ambulante ale societății de maghiarisare „*Emke*” 1000 fl. ajutor de stat pe anul acesta. — Oare dacă și „*Astra*” noastră ar reflecta, cu tot dreptul, la ajutorul statului pe seama bibliotecilor noastre ambulante, ce ar zice ministrul? De sigur că un patriotic — „*Nem engedem!*”

Antisemitismul ia dimensiuni din ce în ce mai mari și în *Galiția*, ales între poporul de rînd, care e sătul până în gât de înșelăciunile și jefuirile haitelor de Jidovi răpitori. Ura adăncă nutrită de sărăciitul popor față de Jidovi, cari îl jupoaie fără milă de tot ce are, izbucnește de multe-ori chiar în violențe față de acestia. Așa Duminică și Luni lucrătorii căii ferate, ce trece pe lângă comuna *Chrodov*, au ajuns chiar la pîrăială cu percuțanții. Bătaia a devenit atât de înverșunată, încât nici gen-darmii n'au putut-o înăbuși. Abia severa intervenire a armatei — o companie de infanteriști și o trupă de dragoni, — a pus capăt turburărilor violente. Dintre lucrători cîteva au fost arestați.

Fieica lui Kronavetter. Din Viena se anunță, că fugara flică a deputatului *Kronawetter* a fost prinsă alaltăieri noaptea, într-un oraș dela granița austriacă. Aventuriera fugise cu un ofiter, luînd de acasă cîteva sute de florini. Fugarii voiau să se adăpostească în Ungaria.

Souvenir de „milleniu”! „Constantinopolul”, una dintre imoralele speluncuri ridicate întru gloria falitului „milleniu”, a ajuns la doba... Licităția sa a început alaltăieri și se va continua la 22 Aprilie n. — Că lugubru va fi sunat „patrioților” doba — souvenir de „milleniu”!

Pruncucideri în Mișcolț. Poliția din Mișcolț a prins o bandă de 7 femei, cari se ocupau sistematic cu pruncucidera. Cercetarea pornită în cauză a constatat până acum nu mai puțin de 23 de ucideri.

Încă un furt de tablouri. Se vede, că vre-o bandă internațională de hoți s'a hotărît a-și dovedi de aci încolo istețimea pe terenul furților de tablouri, și în acest scop a început să inspecționeze de-a rîndul gale-riile mai importante de tablouri. Numai așa e de explicat, cum furtului de tablouri din *Buda-pesta*, i-a urmat imediat unul în *Viena*, ear' acum de curînd altul în *Madrid*, unde din galeria de tablouri *Prado* s'a furat un valoros tablou de *Murillo*. În *Madrid*, ca și în *Buda-pesta* și *Viena*, hoții și-au pierdut cu desvîrșire urma.

	Chiriac
Renta 21 Martie v. — 4 ore p. na	100
Renta rom. per 1875 5%	97
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rural conv.) 6%	100
Imprumut municipal 5%	97
Scrisuri func. rurale 5%	—
Idem "urbane 7%	—
" " 6%	102
" " 5%	87
Banca-Nat. (100 lei vârs. intr.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	420
Soc. de Asig. Nat. (300 lei vârs.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	106
Oblig. Cassei Pensiuilor	280
Agio	—
Schimb.	
Londra 8 luni	—
" cek	—
Berlin 8 luni	—
" cek	—
Paris 8 luni	—
" cek	—
Viena	—
"	—
Agio	—

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian.**
 Proprietar: Pentru **"Tipografia"**, societate pe
 acțiuni: **N. H. Dressand.**

Convocare.

Fiindcă în urma „Prospectului” nostru din 25 Ianuarie sunt subscrise și asigurate acțiunile emise pentru compunerea capitalului social la institutul de credit și economii „Sălăgiana”, p. t. acționari prin prezentele se convoacă la

adunarea generală constituantă,

ce se va ține în Jibeu (Zsibó) la 4 Mai 2 ore după amiază.

În aceasta adunare generală constituantă se va pertracta și delibera asupra următoarelor

OBIECTE:

1. Raportul fondatorilor.
2. Constatarea, ca capitalul social de 50.000 fl. prin subscrieri de acțiuni și prin plățile provăzute în „prospect” e deplin asigurat.
3. Fiindcă peste numărul acțiunilor provăzut în „Prospect” s’au mai subsemnat peste 300 acțiuni, decideră asupra punctului 7 din „Prospect”, respective ridicarea capitalului social la suma ce va fi subscrisă până în ziua adunării constituante.
4. Statorirea statutelor institutului.
5. Deciderea înființării institutului.
6. Raportul fondatorilor despre denumirea primei direcțiuni, eventual alegerea aceleia prin adunare.
7. Alegerea comitetului de supraveghere.
8. Dispunere asupra responsabilității fondatorilor.
9. Alegerea unei comisii pentru autenticarea procesului verbal al adunării.

Șimleu-Silvaniei, la 6 Aprilie 1897.

Pentru fondatori:

A. Cosma m. p.,
președinte.

AVIS!

Domnii, cari au primit „Prospecte” de subscriere de acțiuni pentru institutul de credit și economii „Sălăgiana” în Jibeu (Zsibó) sunt rugați, ca încât n’au făcut până acum, „prospectele” de subscriere se binevoiască a le returna cel mult până în 25 l. c. la adresa institutului de credit și economii „Silvania” în Șimleu (Sz-Somlyó)

Deodată se aduce la cunoștința onoratului public interesat, că subscriere de acțiuni pentru institutul „Sălăgiana” se mai primește până la 25 l. c. și că subscrierile și banii sunt a se trimite la „Silvania” aici în Șimleu.

Șimleu-Silvaniei, la 6 Aprilie 1897.

[1129] 1—2

ANUNȚ.

Depărtându-se practicantul de până aci, din cauza morbului, fac cunoscut, că un tânăr matur și cu conduită aleasă, care posedă limba română, maghiară și germană și îi versat, ori calificat în agendele notariale, află numai decât aplicare la subscrisul pe lângă salariu lunar de 10 fl., vipt, cuartir, spălat și încălzit gratuit. Abzicerea e trei lunară. Prospect bun pentru viitor sigur.

Pianul-de-jos (Alsó-Pián, u. p. Szász-Sebes), în 27 Martie n. 1897.

Ioan Radu,

[1050] 3—5 not. com.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.
„Tire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comande, care sunt a se adresa „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

„Intim”, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —.50
„Sensitiv”, poezii, 1894 —.50
„Iubita”, nuvele, 1895 1.—

„Privilegiul din viață”, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 1.25
„Aquarele”, poezii, ed. Șaraga, 1896 —.50

La comande, care sunt de a se adresa la „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se se adăuga încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Întreprindere ardeleană specială
pentru lucrări de cement-beton și asphalt

Demeter Gärtner & Comp.

Brașov—Sibiu

primesc spre executare

lucrări de beton de tot felul:

canalisări, fundamente, arangiere de băi, poduri și tuneluri, basenuri, pavajuri, curți culine de spălat, terase, trepte (cu un sistem propriu) ca specialitate proprie:

asphaltare

de pavaj, drumuri, intrări la curți, pivnițe, magazinuiri de bucate, stăpînire totală a așumitorilor bureți de părete după un sistem probat, uscarea pe lângă garanție a locuințelor umede.

Coperișe de casă

cu țigle de cement (Hockenfalz-Zementziegel), cement de lemn, cartonagiu de coperit (Dachpappe).

Deposit de fabrică din tot felul de produse de asphalt,
asphalt de izolare, lespezi de izolare, asphalt de fundament, masa de coperit sistem Hütl etc., țevi de cement, țevi de petriș, lespezi de cement, lespezi de Metlach de tot felul.

Deposit de cement de Portland și cement roman.

Proiecte și preliminară de spese gratis.

Representant pentru Sibiu: dl **W. Leonhardt.**

Biroul: Strada Cîsnădiei nr. 43.

[878] 8—10

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei.”

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI,”

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opu întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc.”

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reînținare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de casațiune și de justiție la 16 August 1866 cu un appendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice” ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Actele conferinței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Două raporturi de ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politico de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului”, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.